

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Både fru Pia Gjellerup og hr. Jens Thoft har været inde på, at det er mærkeligt, at der er åbnet den ventil, der hedder, at sager af særlig principiel karakter kan ankes. Jeg ved ikke, om det skal fortolkes sådan, at der er lagt op til en tilslutning til eventuelt at skærpe forslaget på det punkt, sådan at appelbegrænsningen bliver mere udstrakt, end der er lagt op til i forslaget, for det er jeg da bestemt villig til at vi overvejer sammen i forbindelse med udvalgsarbejdet, og så må fru Pia Gjellerup i hvert fald klart have misforstået, hvad jeg har sagt.

Det, vi her taler om, er, at en skatteyder har fået medhold i lovforslagets forstand ved Landsretten. Så er spørgsmålet: Når skatteyderen har fået medhold, skal det offentlige så appellere sagen til Højesteret, hvis det offentlige føler, at det var en urigtig afgørelse og vi skal have bragt klarhed og vi kun kan få det ved at bringe sagen til Højesteret? Når en skatteyder har været igennem tre administrative klageled, ligningskommission, skatteråd og Landskatteretten, og sagen siden er blevet indbragt for Landsretten og der er både gået år og dag, siden den skattesag startede, og skatteyderen har endelig fået medhold, skal det offentlige så fortsætte denne sag, fordi det offentlige føler, at der er truffet en forkert afgørelse ved Landsretten? Her er regeringens og mit svar: Nej, så skal det offentlige lade det blive derved. Hvis Folketingets flertal så føler, at der er afsagt en dom, som så givet pr. definition er i overensstemmelse med gældende lov, men at den lovgivning er uklar eller forkert, er det da den rigtige arbejdsdeling, at Folketinget som den lovgivende myndighed sørger for, at lovgrundlaget bliver bragt i orden. Sådan er arbejdsdelingen, og sådan skal det være.

Spørgsmålet er altså bare her, hvordan man bedst muligt sikrer det, som fru Pia Gjellerup med et fint udtryk kaldte den processuelle ligestilling. Denne ligestilling sikrer man efter regeringens opfattelse mellem den lille mand og det store offentlige system bedst ved en appelbegrænsning, hvor det offentlige lader sagen blive stående, hvis skatteyderen har fået medhold ved Landsretten.

Efter hr. Jens Thofts mange betragtninger om, hvordan han som skatteminister kunne finde på at administrere disse bestemmelser, har Folketinget i hvert fald fået leveret yderligere et

godt argument for, at det nok bør vente nogen tid, inden hr. Jens Thoft overtager dette embede.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan da allerede forudse, at skatteministeren vil få mange problemer med at informere Folketinget om afgørelser i Landsretten. Det behøver jo nemlig ikke at være skatteyderen, der har fået medhold hele vejen igennem. Hvis skatteyderen hele vejen igennem har været den, der ikke har fået ret og hele tiden har appelleret, ringer klokken lige bestemt i Østre Landsret, og skatteyderen får medhold.

Samtidig verserer der en tilsvarende sag et andet sted i landet, som hører under Vestre Landsret. Vestre Landsret afsiger et par dage senere, før de har fået at vide, hvad Østre Landsret har fundet ud af, en dom, der har et helt andet indhold. Det sker i øvrigt også nogle gange, selv om man udmærket godt ved, hvad der er afsagt dom om i Østre Landsret, fordi Vestre Landsret altså tilfældigvis mener, at Østre Landsret ikke har ret. I Vestre Landsret siger skatteyderen så, at det vil jeg ikke finde mig i, jeg appellerer til Højesteret.

Så får Højesteret den selvsamme sag til behandling, og Højesteret dømmer så, sådan at det offentlige har ret. Hvad vil skatteministeren gøre med den ene, som har fået ret uretmæssigt, i strid med hvordan gældende ret er, i forhold til alle øvrige små mennesker, som er skatteborgere i Danmark?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatte- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 15:

*Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven.
(Forhøjelse af gebyrer).*

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 5/10 88).

Sammen med denne sag foretoges den følgende på dagsordenen opførte sag, nemlig:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 16:

Forslag til lov om ændring af toldloven og af giftslovene. (Gebyrer m.v.).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 5/10 88).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Forhandling

J. K. Hansen (S):

De to forslag, vi behandler her, er genfrem-sættelser. Jeg skal sige om lovforslag nr. L 15 om forhøjelse af gebyrer, at vi, da vi havde det til første behandling i 1987-88, 1. samling, var positive over for dette forslag, og det er vi fortsat her i samlingen 1988-89, selv om der har været et folketingsvalg imellem.

Lovforslag nr. L 16 er også en genfrem-sættelse, om end det ikke er helt identisk med det forslag, som ministeren fremsatte i foråret 1988 og altså også i 1987-88, 1. samling.

Dengang kritiserede vi, at det var en gang opfejning sent på folketingssamlingen. Der skete så det, at denne opfejning fik en vis ud-sættelse og fik lov til at oversomme på grund af valget. Der er nu blevet fejlet lidt mere med. Der er mange skattetekniske ting i det, men vi vil se meget positivt på det i udvalget.

Aagaard (KF):

Som det allerede er nævnt, er der tale om to genfrem-sættelser af forslag fra sidste samling, og jeg skal nøjes med at henvise til de bemærkninger, Det Konservative Folkeparti kom med dengang, og anbefale begge forslag til en hurtig udvalgsbehandling.

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg skal også først og fremmest henvise til, hvad der blev sagt fra SF's ordførers side i foråret til begge forslag, idet det er genfrem-sættelser. Den meget lille ændring, der er i lovforslag nr. L 16, er ikke noget at tage en stor diskussion om.

Men jeg vil gerne understrege, at vi ikke er hundrede procent overbeviste om, at den præ-ventive virkning, som skatteministeren også har brug for over for alle disse for sene anmeldelser og restancer, vil blive opnået med dette forslag, men vi vil kigge på det i udvalget.

Skrumsager Skau (V):

Som det allerede er sagt, er det to genfrem-sættelser, som vi nu har i form af lovforslag nr. L 15 og L 16.

Lovforslag nr. L 15 drejer sig, som det tidligere er sagt, om en forhøjelse af gebyrer, og i Venstre synes vi, det er en god ting, at de, som ikke overholder de almindelige frister og derved belaster det offentlige, betaler for de ydelser, som de modtager. Her skal jeg selvfølgelig lægge op til nogle holdningsændringer, fordi man, i hvert fald i lovforslag nr. L 15, kan blive fri for at betale, hvis man overholder de fastsatte tidsfrister. Hvis man ikke gør det, så er det jo os andre, som overholder reglerne – overholder tidsfristerne – som kommer til at bære byrden. Derfor støtter Venstre forslaget.

Med hensyn til lovforslag nr. L 16 er det rigtigt, hvad der er blevet sagt, at det er en opfejning. Det er en række mindre ændringer, men der er også nogle, der er lidt større, f.eks. at man nu giver skatteministeren bemyndigelse til at fastsætte gebyrer for overskridelse af frister – altså noget, der ligner lovforslag nr. L 15, som jeg lige har talt om – og til at ændre forskellige toldtariffer. Så der er nogle ting, som jeg føler vi nødvendigvis må se lidt nærmere på i udvalget, også i lyset af EF's indre marked.

Jeg har en lille ting, som jeg godt vil gøre opmærksom på her fra Folketingets talerstol. Det er forslaget om at lægge afgifter på nødder produceret i Danmark for at få ligestilling med andre nødder, som vi importerer. Jeg håber på, at vi kan finde en eller anden løsning for de hasselnødder, vi producerer, og som sælges på markedet i Danmark, og som fortsat sidder i deres haser, så de kan blive fritaget.

Behnke (FP):

Fremskridtspartiets ordfører, hr. Glistrup, er fortsat forhindret, så jeg skal kort meddele Fremskridtspartiets holdning til de to lovforslag.

Da forslagene var til første behandling sidste gang – det var den 5. april – anmodede vores

[Behnke]

ordfører dengang, hr. Glistrup, den daværende regering om at tage Fremskridtspartiet med i finanslovforhandlingerne. Ingen af regeringens ministre, og mindst af alle da finansministeren, kunne dengang se en sammenhæng mellem de to forslag her og finansloven for 1989. Nu er vi jo rykket et halvt år længere frem i kalenderen, og finansministeren har fremlagt et udkast til finanslov for 1989. Derfor vil vi denne gang melde ud med et endnu større ønske om, at der bliver tale om egentlige finanslovforhandlinger, også om dette spørgsmål.

Fremskridtspartiet er ganske vist helt på linie med Skatteministerens ideologiske holdning til brugerbetaling for en lang række offentlige serviceydelser, men til forskel fra regeringspartifolkene ser vi altså en sammenhæng imellem det alt for høje skattetryk og indførelsen af brugerbetaling, gebyrer og afgifter. I dag er det sådan, at man kan få mange af de omhandlede ydelser udført uden gebyrer eller forhøjede gebyrer af den simple grund, at der via skattebilletten betales for ydelserne. Hvis regeringen, hvad der da er meget fornuftigt, vil indføre gebyrer for serviceydelser, må det betyde, at der er nogle skatteopkrævede midler, som bliver fri til andre formål. Og så skilles vandene, for her ønsker regeringen udelukkende at frigøre midlerne for at kunne bruge dem andre steder i den offentlige sektor, mens vi i Fremskridtspartiet ønsker øjeblikkelig at sende pengene retur til befolkningen i form af skattelettelser. Det troede vi egentlig også var næstformanden i partiet Venstres opfattelse, for i februar måned kunne hr. Ivar Hansen meddele, at i forbindelse med partiet Venstres udarbejdelse af et finanslovs- og sparekatalog på ca. 15 mia. kr. var der bl.a. nogle gebyrer og nogle brugerbetalinger, som betød, at befolkningen kunne få skattelettelser i en størrelsesorden af 1.000–1.500 kr. pr. familie. Nu er der ikke længere hæftet den gulerod, der hedder skattelettelser, i halen på de to lovforslag, vi behandler i dag, og på de lovforslag fra regeringen, som ellers er blevet bebudet. Nu ønsker man udelukkende at indføre gebyrerne og at indføre brugerbetalingen uden skattelettelser.

Det er muligt, at de to her behandlede forslag med gebyrer osv. kun vil kunne forhøje den skattefri bundgrænse med nogle ganske få hundrede kr., men det ville da i det mindste være et skridt i den rigtige retning, og det håber jeg

også ministeren er enig med mig i. Fremskridtspartiet vil derfor give ministeren den melding, at såfremt vi skal stemme for disse forslag, må vi have en garanti for, at det merprovenu, der kommer ind, kommer skatteyderne til gode, og en sådan garanti kan passende blive givet gennem finanslovforhandlingerne.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre kan tilslutte sig forslaget om gebyrforhøjelse ved manglende overholdelse af tidsfristerne for arbejdsgivernes redegørelse vedrørende A-skat for medarbejderne. Gebyrforhøjelsen er jo ikke voldsom, fra mindst 300 kr. til mindst 500 kr. og fra højst 1.000 kr. til højst 1.100 kr., men formålet er jo ikke at få flere penge i statskassen, men at motivere de indeholdelsespligtige til at overholde tidsfristerne, og det er jo et udmærket mål at stræbe efter.

Der er også ønsket om at have ensartede gebyrer for overskridelse af frister vedrørende kildeskat- og momsindberetninger, og da disse sidste også er foreslået forhøjet, er der altså god mening i det foreliggende forslag.

Om lovforslag nr. L 16 er der det at sige, at alle de øvrige forslag, som skatteministeren bringer i sin skriftlige fremsættelse, kalder han »visse mindre justeringer samt ændringer af fortrinsvis teknisk karakter«. De omfatter mange og meget forskellige afgiftsobjekter såsom hasselnødder – og nu kunne jeg forstå på hr. Skrumsager Skau, at de skulle være iført hasser – parfume, motorcykler og alle mulige andre mærkelige ting, og det gør hele lovforslaget noget uoverskueligt. Det regner vi imidlertid med at kunne få rådet bod på i udvalget, hvor vi gennemgår detaljerne i god ro og orden.

Hvis formålet med forslaget, nemlig at få bedre overholdelse af tidsfristerne for anmeldelser til toldvæsenet og dermed nedsættelse af antallet af restancesager, kan vise sig at blive tilgodeset, skal der ikke fra radikal side lyde nogen klager over det udredningsarbejde, vi må påtage os.

Liss Gross (CD):

CD finder forslaget rimeligt. Man kan jo altid diskutere niveauet på et gebyr, men hvorom alting er, kan vi jo sige, at virksomhederne kender spillets regler. Den 10. i førstkommende

[Liss Grooss]

måned skal kildeskatten betales. Kan man ikke det, må man altså betale et gebyr. Vi mener, at hvis et firma ikke kan klare en ekstraudgift på f.eks. 1.000 kr. eller 1.100 kr. for at kunne disponere over skattekroneerne til den næste gang, er der noget galt.

I dag er næsten alle virksomheder tilsluttet dataløn, selv de små firmaer med kun én til to ansatte. Det sparer en del administration og koster meget få kroner. Det har også den fordel, at banken kan følge med i likviditeten og om nødvendigt skride ind og rådgive.

Med hensyn til merværdiafgiften har virksomheden den fordel, at her skal der kun afregnes én gang i kvartalet og endda først én måned og 20 dage efter afslutning af et kvartal, så kan man ikke klare gebyrerne, ser det ikke så godt ud.

Så når vi sammenholder disse forslag, mener både CD og Kristeligt Folkeparti, at det er rimeligt med de takster.

Med hensyn til told osv. vil vi gerne afvente og se, hvad der kommer fra udvalgene.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Jeg synes, det retfærdigvis bør siges efter de to sidste ordfører, at langt hovedparten af de små virksomheder, der ikke får betalt deres moms til tiden, gør det så ganske afgjort ikke, fordi de spekulerer i at kunne have moms stående på en bankkonto og få nogle ekstra renteindtægter. Mange af de sager, der bliver kørt, vidner da også om, at der er tale om virksomheder, der har en meget dårlig økonomi, og som i forvejen har svært ved at udrede momsen. At man forhøjer gebyret gør bestemt ikke økonomien i den virksomhed bedre, tværtimod.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hovedpunktet i disse to forslag er, at der indføres eller forhøjes gebyrer i de tilfælde, hvor det offentlige påføres omkostninger som følge af, at der skal udsendes erindringsskrivelser, eller som følge af, at virksomhederne ikke indsender eller for sent indsender angivelser af forskellig karakter.

Der er altså med andre ord tale om gebyrer, som virksomhederne kan undgå at betale, hvis de tidsfrister, der er fastsat i lovgivningen, overholdes. Derfor er det rigtig, som fru Elisa-

beth Arnold var inde på, at formålet med disse gebyrer jo ikke primært er at få penge i statskassen. Formålet er at reducere de offentlige udgifter. Hvis virksomhederne betaler og indsender til tiden, vil disse forslag ikke indbringe provenu til statskassen, men til gengæld vil det offentlige spare en række udgifter, som ellers skulle have været afholdt. Det er vigtigt at understrege, at dette er det egentlige sigte med gebyrerne, ikke at få penge i kassen, men at reducere udgifterne.

Så har der været en enkelt bemærkning om afgiften på nødder. Det er en meget lille del af forslaget, og forslaget er alene udsprunget af, at det er nødvendigt at lave en afgiftsmæssig ligestilling mellem importerede nødder og her i landet avlede nødder, og af ordensmæssige grunde sættes det så nu ind i loven. Vi er simpelt hen nødt til at have en sådan ligestilling, men samtidig er bestemmelserne lavet sådan, at der bliver den mindst mulige administrative belastning og også den mindst mulige økonomiske belastning for nøddeavlerne, idet der er fastsat en mindstegrænse på 10.000 kr. for afgiftspligten, og efter hvad der er oplyst over for mig, er der kun fem nøddeproducenter i Danmark, som har en omsætning på mere end 10.000 kr., og der vil blive tale om en meget, meget beskedent belastning overhovedet.

Bestemmelsen er som nævnt nødvendig for at sikre en afgiftsmæssig ligestilling mellem importerede og her i landet avlede nødder.

Jeg takker for den tilslutning, der faktisk fra alle sider har været til de to lovforslag.

Mogens Elvensø (FP):

Det, der kalder mig herop, er nogle udtalelser fra ordføreren for CD og Kristeligt Folkeparti vedrørende forudbetaling af moms.

Jeg vil gerne sige, at ifølge den nye bogholderilov er der en række firmaer, der indbetaler momsen i samme øjeblik, regningen er udskrevet. Jeg kender entreprenørfirmaer, arkitekt- og ingeniørfirmaer, der hele tiden har indbetalt moms for et afgiftsbeløb på mellem 200.000 kr. og 500.000 kr. forlods. Der er altså en række firmaer, der forlods indbetaler momsen, selv om de ikke har fået pengene hjem.

De bemærkninger, der var om, at de hver tredje måned skulle betale moms, gælder for små detailvirksomheder. Det gælder ikke for en række store virksomheder, så de bemærkninger synes jeg er helt forkerte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skatte- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 27:

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. (Sparekassers omdannelse til aktieselskaber).

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).
(Fremsat 5/10 88).

Lovforslaget sættes til forhandling

Forhandling

Erling Olsen (S):

Her er tale om en genfremsættelse, men da der er en enkelt principiel ændring i forslaget, kan det være rimeligt at trække nogle hovedlinjer op.

Socialdemokratiet beklager, at det er nødvendigt for visse sparekasser at forlade deres status som selvejende institutioner for at blive aktieselskaber. Som selvejende institutioner har de først og fremmest haft til formål at tjene samfundet og deres kunder bedst og billigst muligt. De har været, hvad man på nudansk kalder nonprofit-institutioner. Som aktieselskaber får de først og fremmest til formål at tjene penge til deres aktionærer. Kun hvis de går på børsen med dette budskab, kan de afsætte aktierne til rimelige kurser, det vil sige, at de går fra nonprofit-sektoren over til profit-sektoren – fra at være almennyttige institutioner omdannes de til det, der kaldes for profitcentre.

Derfor stritter vi følelsesmæssigt imod omdannelsen. På den anden side har vi også gjort os klart, at hvis vi nægter sparekassesektoren adgang til at benytte aktieselskabsformen til at skaffe sig kapitaltilførsel og til at indgå i finansielle koncerndannelser, kommer vi til at skade den del af den finansielle sektor, som vi i øvrigt har mest sympati for. Derfor synes vi ik-

ke rigtig, at vi kan nægte sparekasserne overgang til aktieselskabsformen, men vi vil vældig gerne bevare et almennyttigt element i den finansielle sektor, og det mener vi bedst kan ske ved, at sparekassernes nuværende egenkapital overføres til fonde, der, som det hed i industriministerens oprindelige lovforslag, skulle godkende udbyttebetalinger og vedtægtsændringer i sparekasseaktieselskabet. Denne bestemmelse er gledet ud af det nuværende lovforslag, og derfor må vi sige, at medmindre den sættes ind, så kan vi ikke støtte lovforslaget.

Vi kan heller ikke støtte lovforslaget, så længe fondsbestyrelsen har et på forhånd bestemt flertal af aktionærrepræsentanter. Jeg tror nok, det var Fremskridtspartiet, der i sin tid sagde: Er det tilfældet, hvad skal man så med fonden, så er den et omsvøbsdepartement. Og det er jo ganske rigtigt. Skal vi støtte et lovforslag, så mener vi, at der bør være en sådan balance imellem de repræsentanter, der er tilmeldt fra Fondstilsynet, aktionærrepræsentanterne og medarbejderrepræsentanterne, at ingen på forhånd har flertal, og at man er tvunget til at tale sig til rette.

Vi ved godt, at man her kan være bange for, at man får udbyttebetalinger, der kan gøre det vanskeligt at sælge sparekasseaktieselskabets aktier til en rimelig kurs, men vi er villige til at overveje nogle bestemmelser om, at fondsbestyrelsen skal fastsætte kursen således, at investering i sparekasseaktier vil være en fornuftig pengeanbringelse på linje med investering i bankaktier.

Vi er som sagt til at tale med. Vi mener, der er behov for et bredt forlig i denne sag, og vi vil finde det glædeligt, hvis regeringen vil komme os i møde. Sørgeligt, hvis den vil lave noget sammen med Fremskridtspartiet, og trist, hvis den bare vil lade sagen gå i stå.

Jette Thomsen (KF):

Den 19. april kl. 13.00 skulle vi have stemt om, hvorvidt sparekasserne skulle overgå til aktieselskaber og derved få mulighed for at drive deres virksomhed på lige fod med bankerne, og det ville unægtelig have været en spændende afstemning, men det forhindrede statsministeren – der blev udskrevet valg.

Lovforslaget er altså en genfremsættelse, og med den grundige behandling, det blev underkastet i foråret, skal jeg afholde mig fra at gå i